SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-37-20

Druk nr 400

Warszawa, 29 maja 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 7 lutego 2020 roku w Białowieży zostało podpisane Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Porozumieniem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostało ono uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone,
- będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

UZASADNIENIE

Granicę państwową między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Białorusi w znacznej mierze wyznaczają cieki wodne. Granica biegnie od Sobiboru wzdłuż Bugu, następnie skręcając na północny wschód przecina Puszczę Białowieską i dolinę Narwi, biegnie wzdłuż doliny Świsłoczy, dalej do doliny rzeczki Wołkuszanki, którą przebiega ok. 8 km, przecina dolinę Czarnej Hańczy i kończy się na północ od tej rzeki. Ogólna długość odcinka wodnego granicy wynosi ponad 240 km.

Od momentu uzyskania niepodległości Republiki Białorusi od Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR), tj. od dnia 25 sierpnia 1991 r., współpraca między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Białorusi na wodach transgranicznych nie była uregulowana prawnie. Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o gospodarce wodnej na wodach granicznych z dnia 17 lipca 1964 r. nie obowiązuje w stosunkach Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Białorusi, ze względu na brak sukcesji. Z tego powodu przez wiele lat współpraca na wodach transgranicznych między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Białorusi ograniczała się do uzgadniania jednostkowych projektów wspólnych lub realizowanych przez jedną ze Stron. Dążąc do uregulowania prawnego w tym zakresie, w marcu 2000 r. Rzeczpospolita Polska przedstawiła Stronie białoruskiej projekt umowy międzynarodowej z propozycją jego negocjacji. Prace prowadzone były do 2006 r., po czym zostały zawieszone. Wznowienie nastąpiło w styczniu 2013 r. Po kilkuletnich negocjacjach Stronom udało się uzgodnić tekst kompromisowy i Porozumienie zostało podpisane w Białowieży w dniu 7 lutego 2020 r.

I. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej ww. Porozumieniem

W świetle problemów, z jakimi boryka się gospodarka wodna, korzyści płynące ze współpracy na wodach transgranicznych są ogromne, gdyż ułatwia ona zrównoważony rozwój i zwiększanie dostępu do zasobów wodnych dobrej jakości dla społeczeństwa i gospodarki przez skuteczniejszą ochronę wód przed zanieczyszczeniem, ochronę przeciwpowodziową, przeciwdziałanie zjawisku suszy, poprawę stanu wód i ekosystemów od wód zależnych oraz ochronę wód przed nadmiernym poborem.

Rzeczpospolita Polska jest związana umowami dwustronnymi na wodach granicznych z Republiką Federalną Niemiec, Republiką Czeską, Republiką Słowacką, Republiką

Litewską i Ukrainą. Republika Białorusi jest jednym z trzech głównych partnerów kształtujących gospodarkę wodną w zlewni Bugu. Porozumienie Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Białorusi uszczelni system gospodarowania wodami transgranicznymi na wschodniej granicy Rzeczypospolitej Polskiej i zapewni poprawę stanu wód granicznych, w tym Bugu, Narwi i Świsłoczy.

II. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Przez związanie się przedmiotowym Porozumieniem, współpraca między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Białorusi na wodach transgranicznych zostanie prawnie uregulowana. Przede wszystkim zmieni się zatem obecny stan rzeczy, w którym brak jest regulacji prawnych tak ważnego zagadnienia. Strategiczny cel i zakres współpracy, który przewiduje przedmiotowe Porozumienie wpisują się w przepisy prawne dotyczące gospodarki wodnej w Rzeczypospolitej Polskiej i w Unii Europejskiej. Polityka wodna UE zmierza do uregulowania współpracy między państwami sąsiedzkimi w transgranicznych basenach wodnych. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r., ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L 327 z dnia 22.12.2000 r., str. 1 z późn. zm.) zobowiązuje państwa członkowskie UE do zarządzania zasobami wodnymi w systemie zlewniowym. Współpraca sąsiedzka na wodach transgranicznych jest także celem Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, przyjętej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r., której zarówno Rzeczpospolita Polska, jak i Republika Białorusi są Stronami. Przedmiotowe Porozumienie szczegółowo reguluje współpracę transgraniczną w sferze zasobów wodnych, które były ujęte jedynie pośrednio lub w sposób ogólny w Porozumieniu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o głównych zasadach współpracy transgranicznej, sporządzonym w Warszawie dnia 24 kwietnia 1992 r., oraz Porozumieniu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska z dnia 12 września 2009 r.

Gospodarka wodna w polskim porządku prawnym uregulowana jest przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.), dalej: Prawo wodne. Przedmiotowe Porozumienie w bezpośredni sposób dotyczy spraw uregulowanych przepisami Prawa wodnego w zakresie wód transgranicznych.

W szczególności odnosi się do działu II – Korzystanie z wód, działu III – Ochrona wód, działu IV – Zarządzanie ryzykiem powodziowym i przeciwdziałanie skutkom suszy, działu V – Budownictwo wodne i melioracje wodne oraz działu VII – Zarządzanie wodami. Przepisy ww. Porozumienia wpisują się w przepisy Prawa wodnego. Przedmiotowe Porozumienie uszczegóławia przepisy dotyczące wód transgranicznych, znajdujących się na granicy Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białorusi.

III. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne, związane z wejściem w życie Porozumienia, wraz z określeniem źródeł finansowania

1. Skutki społeczne

Przewiduje się, że wejście w życie Porozumienia spowoduje pozytywne skutki społeczne przez:

1) podniesienie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego dla mieszkańców;
2) przeciwdziałanie zjawisku suszy;
3) skuteczniejszą ochronę wód przed zanieczyszczeniem, a co za tym idzie podniesienie jakości wód i dostępności do zasobów wodnych dobrej jakości dla ludności;
4) zwiększenie dyspozycyjności zasobów wodnych dla potrzeb społecznych, w tym spożywczych, rekreacyjnych i innych.

2. Skutki gospodarcze

Polepszenie planowania wodnogospodarczego i utrzymania wód oraz wykorzystania wód dla potrzeb gospodarczych. Ponadto Porozumienie może usprawnić opracowywanie oraz przyjmowanie dokumentów strategicznych wyznaczających m.in. kierunki rozwoju gospodarczego, których skutki realizacji mogłyby oddziaływać na obszar podlegający jurysdykcji państwa drugiej Strony.

3. Skutki finansowe

Porozumienie nie wywoła znaczących dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa m.in. ze względu na fakt, że jego wejście w życie nie spowoduje konieczności zmiany prawa krajowego, jak również nie nałoży na Rzeczpospolitą Polską dodatkowych zobowiązań finansowych wynikających np. z konieczności opłacania składek członkowskich. Porozumienie zobowiąże Strony do utworzenia komisji dwustronnej do spraw wód transgranicznych, w ramach której będą funkcjonowały tematyczne grupy robocze. Na podstawie doświadczeń analogicznych komisji dwustronnych, przewiduje

się utworzenie czterech grup roboczych, to jest do spraw utrzymania, do spraw planowania, do spraw ochrony przeciwpowodziowej oraz do spraw hydrometeorologii i hydrogeologii. Poszczególne grupy robocze działają w ramach planów prac i realizują zadania z zakresu mandatu grupy. Ponadto, rotacyjnie, w obu państwach odbywają się posiedzenia komisji dwustronnej, z częstotliwością raz do roku. Prace i spotkania w ramach grup roboczych finansowane są z budżetu jednostek macierzystych członków poszczególnych grup. Są to państwowe jednostki administracji wodnej – Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (PGW WP) wraz ze strukturami regionalnymi PGW WP – regionalnymi zarządami gospodarki wodnej (RZGW), Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ) wraz z wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska (WIOŚ) oraz państwowa służba hydrologiczno-meteorologiczna – Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy (IMGW-PIB) i państwowa służba hydrogeologiczna – Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). Posiedzenia Komisji nie stanowią znacznych kosztów dla budżetu państwa. Są one finansowane przez Stronę zapraszającą – gospodarza posiedzenia, co oznacza ponoszenie kosztu co drugi rok.

Ponadto, aktualnie mimo braku regulacji prawnych, koszty działań w gospodarce wodnej na wodach transgranicznych z Republiką Białorusi są koniecznością i są one ponoszone głównie przez Stronę polską. Uregulowanie prawne współpracy z Republiką Białorusi powinno także doprowadzić do zwiększenia udziału Strony białoruskiej w kosztach inwestycji i utrzymania wód transgranicznych, co jest tym bardziej korzystne dla Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższe środki finansowe zostaną wygospodarowane z budżetu państwa w ramach części 22 – Gospodarka Wodna oraz części 51 – Klimat, przede wszystkim ze środków alokowanych dla PGW WP, MGMiŻŚ, GIOŚ, WIOŚ oraz służby hydrologiczno-meteorologicznej.

4. Skutki polityczne

Nie przewiduje się skutków o tym charakterze.

5. Skutki prawne

Wejście w życie Porozumienia nie będzie skutkowało koniecznością podejmowania prac legislacyjnych zmierzających do zmiany prawa krajowego. Porozumienie jest zgodne z prawem krajowym i unijnym.

IV. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Porozumieniem

Przedmiotowe Porozumienie dotyczy materii uregulowanej w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, tj. wód granicznych. Należy zatem stwierdzić, że Porozumienie dotyczy spraw uregulowanych w ustawie. W konsekwencji właściwą formą związania się przez Rzeczpospolitą Polską tym Porozumieniem jest tryb ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, co wynika z faktu, że zostaje spełniona przesłanka z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. poz. 483, z 2001 r. poz. 319, z 2006 r. poz. 1471 oraz z 2009 r. poz. 946), dalej: Konstytucja RP, która mówi, że ratyfikacja przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej (…) wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, jeżeli umowa dotyczy spraw uregulowanych w ustawie.

Dlatego też, mimo tego, że wejście w życie Porozumienia nie spowoduje konieczności zmiany prawa krajowego – zasadne jest związanie się jego postanowieniami w trybie ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Ponadto Porozumienie dotyczy strategicznych kwestii środowiskowych, tj. ochrony wód transgranicznych przed zanieczyszczeniem, ochrony przeciwpowodziowej, dostępności do wody dla mieszkańców, racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, kierunków rozwoju gospodarki wodnej na wodach transgranicznych. Kwestie te są regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej w aktach prawnych rangi ustawowej, dlatego istotna jest trwałość trybu związania przedmiotowym Porozumieniem, jaką gwarantuje ratyfikacja za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Umowy międzynarodowe ratyfikowane za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie mają pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy nie da się pogodzić z umową (art. 91 ust. 2 Konstytucji RP). Ich pozycja prawna wynika również z treści art. 188 pkt 2 Konstytucji RP, określającego kompetencje Trybunału Konstytucyjnego do badania zgodności ustaw z umowami międzynarodowymi ratyfikowanymi za zgodą uprzednio wyrażoną w ustawie.

1. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Porozumienie, w tym zakres, w jakim dotyczy ono osób fizycznych i prawnych

Przedmiotowe Porozumienie będzie dotyczyć następujących podmiotów:

- Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (MGMiŻŚ), jako ministra właściwego ds. gospodarki wodnej. Zgodnie z przepisami art. 354 ust. 4 Prawa wodnego współpraca międzynarodowa w zakresie gospodarki wodnej na wodach granicznych należy do zadań własnych ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej,
- Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGW WP) oraz właściwych jednostek regionalnych PGW WP (RZGW, zarządy zlewni), jako podmiotu holistycznie zajmującego się gospodarką wodną. Właściwe regionalne jednostki organizacyjne PGW WP (RZGW Lublin, RZGW Białystok) odpowiadać będą za poszczególne zadania z zakresu współpracy przedmiotowego Porozumienia, w szczególności dotyczące planowania na wodach granicznych, ochrony przeciwpowodziowej i utrzymania wód granicznych,
- Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (GDOŚ) oraz Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska (RDOŚ) w Białymstoku i Lublinie,
- Państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, to jest Dyrektora IMGW-PIB oraz
- Państwowej służby hydrogeologicznej, Dyrektora PIG-PIB. Służby te odpowiadają za zadania objęte zakresem współpracy ww. Porozumienia, w szczególności w obszarze hydrometeorologii i hydrogeologii,
- Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ) oraz jego właściwych jednostek terytorialnych. GIOŚ odpowiada za zadania dotyczące monitorowania wód transgranicznych oraz ochrony przed zanieczyszczeniem,
- Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. WIOŚ odpowiada za zadania dotyczące kontroli stanu środowiska,
- Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW), jako potencjalnego podmiotu finansującego projekty i przedsięwzięcia, przewidziane do realizacji na podstawie ww. Porozumienia. Ewentualny udział NFOŚiGW w finansowaniu tych projektów będzie odbywał się zgodnie z zasadami

pozyskiwania środków NFOŚiGW dla przedsięwzięć w obszarze gospodarki wodnej, objętych Programem Priorytetowym NFOŚiGW,

- organów władzy rządowej w województwach, tj. wojewody podlaskiego i wojewody lubelskiego,
- organów władzy samorządowej, tj. samorządów gminnych, leżących w granicach polsko-białoruskich zlewni transgranicznych, jako właścicieli lub jednostek zarządzających oczyszczalniami ścieków. Ww. jednostki samorządowe odpowiedzialne będą za wdrażanie programów naprawczych oraz inwestycji służących poprawie stanu wód transgranicznych, podejmowanych w ramach współpracy na wodach transgranicznych, na podstawie przedmiotowego Porozumienia,
- każdej osoby fizycznej i prawnej zamierzającej realizować działalność gospodarczą lub korzystającej z wód transgranicznych między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Białorusi.

2. Sposób, w jaki Porozumienie dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Prawo wodne określa kompetencje ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Przedmiotowe Porozumienie dotyczy przede wszystkim spraw uregulowanych w art. 353 ust. 1 Prawa wodnego, który stanowi, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej jest naczelnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami oraz art. 354 ust. 4 tej ustawy, który stanowi, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wykonuje obowiązki wynikające z umów międzynarodowych dotyczących gospodarki wodnej, których Rzeczpospolita Polska jest Stroną.

Przedmiotowe Porozumienie reguluje prawnie współpracę dwustronną na wodach transgranicznych między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Białorusi. Określa ono m.in. zakres współpracy, sposób użytkowania wód transgranicznych, sposób ochrony wód transgranicznych przed zanieczyszczeniem, tryb oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć realizowanych na wodach transgranicznych etc. Projekt w sposób szczegółowy określa prawa i obowiązki wynikające ze współpracy z Republiką Białorusi na wodach transgranicznych.

Ponadto między Porozumieniem a ustawą w krajowym porządku prawnym zaistniała relacja w związku z zastosowanymi definicjami. W art. 1 projektu Porozumienia zawarta

została definicja określenia „wody graniczne”, zgodnie z którą termin ten oznacza powierzchniowe wody transgraniczne, po których przebiega granica państwowa, a także powierzchniowe wody transgraniczne w tych miejscach, w których granica państwa je przecina. Natomiast określenie „wody transgraniczne”, zgodnie z definicją zamieszczoną w projekcie oznacza każde wody powierzchniowe lub podziemne, którymi przebiega granica państwowa pomiędzy państwami Stron lub które są nią przecięte, a także które znajdują się w granicach zlewni tych wód. Określenie „wody graniczne” jest zdefiniowane również w Prawie wodnym. Zgodnie z art. 16 pkt 67 tej ustawy przez wody graniczne rozumie się wody, którymi przebiega granica państwa, lub wody w tych miejscach, w których są one przecięte granicą państwa. Określenie „wody transgraniczne” nie jest pojęciem ustawowym; ustawa posługuje się jedynie odniesieniem do właściwości i oddziaływań o charakterze transgranicznym (art. 151 ust. 7 pkt 2, art. 156 ust. 3 pkt 3, art. 351 ust. 2 pkt 15) oraz pojęciem oddziaływania transgranicznego (art. 158 ust. 1 pkt 4).

3. Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Porozumienia

Wykonywanie przedmiotowego Porozumienia nie wymaga przyjęcia żadnych dodatkowych aktów prawnych.

POROZUMIENIE

między

Rządem Rzeczypospolitej Polskiej

a Rządem Republiki Białorusi

o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Białorusi, zwane dalej „Stronami", mając na celu ochronę i racjonalne użytkowanie wód transgranicznych, polepszenie ich jakości, zachowanie i jeśli to konieczne odbudowę ekosystemów;

biorąc pod uwagę, że wyżej wskazany cel może zostać osiągnięty jedynie na podstawie ścisłej współpracy i skoordynowanych działań w zlewniach wód transgranicznych;

podkreślając konieczność państwowych i międzynarodowych działań w zakresie zapobiegania i ograniczenia odprowadzania substancji zanieczyszczających do wód powierzchniowych i podziemnych;

kierując się postanowieniami Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z dnia 17 marca 1992 roku, Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych z dnia 17 marca 1992 roku, a także poprawek do tych Konwencji, którymi związały się lub związą się Strony, Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o głównych zasadach współpracy transgranicznej z dnia 24 kwietnia 1992 roku oraz Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska z dnia 12 września 2009 roku;

uzgadniają, co następuje:

Artykuł 1
Definicje

Dla celów niniejszego Porozumienia przyjmuje się następujące określenia:

„Wody transgraniczne" – każde wody powierzchniowe lub podziemne, którymi przebiega granica państwowa pomiędzy Państwami Stron lub które są nią przecięte, a także które znajdują się w granicach zlewni tych wód;

„Wody graniczne" – powierzchniowe wody transgraniczne, po których przebiega granica państwowa, a także powierzchniowe wody transgraniczne w tych miejscach, w których granica państwowa je przecina;

„Awaryjne zanieczyszczenie wód" – nagłe niezamierzone zanieczyszczenie wód transgranicznych wywołane awarią przemysłową lub innym nadzwyczajnym zdarzeniem o charakterze technogennym i antropogenicznym;

„Sytuacja nadzwyczajna" – okoliczności, jakie powstały w rezultacie awaryjnego zanieczyszczenia wód, suszy, powodzi lub innej klęski żywiołowej, które pociągnęły lub mogą pociągnąć za sobą ofiary w ludziach, wyrządzić szkodę zdrowiu ludzi lub środowisku, doprowadzić do znacznych strat materialnych i naruszenia warunków życia i działalności człowieka.

Artykuł 2
Zakres współpracy

1. Strony prowadzą współpracę w zakresie ochrony i użytkowania wód transgranicznych w następujących aspektach:

   1) prowadzenie hydrologicznych i hydrogeologicznych obserwacji i badań, ocena ich rezultatów, a także wymiana informacji w tej dziedzinie;

   2) prowadzenie uzgodnionego monitoringu wód w celu określenia ich jakości i ilości;

   3) sporządzanie bilansów wodnogospodarczych z uwzględnieniem jakości i ilości zasobów wodnych, a także uzgadnianie ogólnej oceny i klasyfikacji jakości i ilości wód;

   4) ochrona wód przed zanieczyszczeniem i nadmiernym poborem, identyfikacja zanieczyszczeń i oddziaływań wpływających na jakość wód;

   5) ochrona przed powodziami i negatywnym oddziaływaniem zjawisk lodowych;

   6) przeciwdziałanie zjawisku suszy;

   7) zapobieganie i likwidacja awaryjnego zanieczyszczenia wód;

   8) wydobycie bogactw naturalnych i innych materiałów z koryt i obszarów zalewowych wód granicznych;

   9) wspólne użytkowanie urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach granicznych;

   10) zabezpieczenie warunków nawigacyjnych na wodach granicznych;

   11) utrzymywanie naturalnego biegu koryt rzek granicznych;

   12) ochrona i użytkowanie ekosystemów wodnych, zasobów biologicznych zależnych od wody, szczególnie na obszarach ochrony przyrody;

   13) opracowanie i realizacja wspólnych programów i projektów w zakresie zachowania i racjonalnego użytkowania wód transgranicznych;

   14) przeprowadzanie innych wspólnych działań.

2. Strony popierają współpracę regionalną w celu realizacji postanowień niniejszego Porozumienia.

Artykuł 3
Prawa i obowiązki

1. Strony dążą do poprawy i utrzymania jakości wód transgranicznych na określonym przez nie wysokim poziomie.

2. Strony mają prawo do sprawiedliwego i racjonalnego użytkowania wód transgranicznych na podstawie uzgodnionych przez nie warunków.

3. Strony współpracują przy opracowaniu planów zarządzania wodami transgranicznymi, w tym planów gospodarowania wodami na międzynarodowych obszarach dorzeczy, planów zarządzania ryzykiem powodziowym i planów przeciwdziałania skutkom suszy, oraz innych planów opracowywanych zgodnie z prawem Państw Stron.

4. Strony zobowiązują się do:

   1) zarządzania zasobami wodnymi w swoich Państwach w taki sposób, żeby nie pogorszyć zarządzania zasobami wodnymi na terytorium Państwa drugiej Strony;

   2) prowadzenia wymiany informacji oraz dialogu o możliwym oddziaływaniu planowanych lub bieżących projektów w zakresie zarządzania zasobami wodnymi i oszczędzania wody na wodach transgranicznych;

   3) przeprowadzania oceny stanu zasobów biologicznych ekosystemów wodnych i ekosystemów zależnych od wód oraz do uzgadniania warunków ich utrzymania i stabilnego użytkowania, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów ochrony przyrody.

Artykuł 4
Użytkowanie wód transgranicznych

1. W oparciu o uzgodnione procedury organy właściwe Stron prowadzą na wodach transgranicznych obserwacje, analizę hydrologiczną i hydrogeologiczną, a także, w razie konieczności, sporządzają bilanse wodnogospodarcze.

2. Wydobycie bogactw naturalnych i innych materiałów z wód granicznych odbywa się zgodnie z warunkami i w trybie uzgodnionym dla każdego konkretnego przypadku.

3. Dla innych projektów, w tym związanych ze spławem drewna, turystyką wodną, a także gospodarką rybacką i żeglugą na wodach granicznych, Strony mogą zawierać odrębne umowy międzynarodowe.

4. Realizacja projektów i działań w zakresie użytkowania i utrzymania wód granicznych w celach żeglugi śródlądowej jest regulowana oddzielnymi umowami międzynarodowymi.

Artykuł 5
Ochrona wód transgranicznych przed zanieczyszczeniami

1. Strony zobowiązują się do prowadzenia działań, skierowanych na obniżenie zanieczyszczenia wód i utrzymanie uzgodnionej jakości tych wód, między innymi w celu realizacji ustaleń wynikających z planów gospodarowania wodami na międzynarodowych obszarach dorzeczy.

2. Organy właściwe Stron realizują monitoring jakości wód transgranicznych, a jego rezultaty oceniają na podstawie uzgodnionych kryteriów.

3. Strony współpracują w celu zapobieżenia i likwidacji źródeł, przyczyn i skutków zanieczyszczenia wód transgranicznych oraz wzajemnej pomocy na podstawie uzgodnień.

4. Organy właściwe Stron niezwłocznie informują się nawzajem o przypadkach awaryjnego zanieczyszczenia wód transgranicznych lub ryzyku jego zaistnienia, podejmują kroki mające na celu usunięcie źródeł i przyczyn, a także likwidację skutków takiego zanieczyszczenia.

Artykuł 6
Ocena oddziaływania na środowisko

Podczas planowania projektów lub przedsięwzięć związanych z wodami transgranicznymi lub w związku z nimi, które mogą wywołać znaczące oddziaływanie na środowisko Państwa drugiej Strony, Strony stosują postanowienia Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, z dnia 25 lutego 1991 roku, a także poprawek do tej Konwencji, którymi związały się lub związą się Strony.

Artykuł 7
Finansowanie i realizacja projektów i prac

1. Finansowanie projektów i działań przewidzianych w niniejszym Porozumieniu odbywać się będzie zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Stron.

2. Projekty w dziedzinie zarządzania zasobami wodnymi i ich ochrony, będące przedmiotem zainteresowania obu Stron, mogą być realizowane na podstawie odrębnej umowy.

3. Strony współpracują w celu uzyskania środków z międzynarodowych instytucji finansowych, państw donatorów i innych źródeł, dla realizacji projektów i prac w dziedzinie zarządzania zasobami wodnymi i oszczędzania wody.

Artykuł 8
Sytuacje nadzwyczajne

1. Strony opracowują i uzgadniają plany działania w przypadku sytuacji nadzwyczajnych, ustanawiają skoordynowane lub wspólne systemy łączności oraz powiadomienia, wykorzystując kompatybilne środki techniczne.

2. W razie zaistnienia sytuacji nadzwyczajnej, która może stać się przyczyną oddziaływania transgranicznego organy właściwe Stron:

   1) natychmiast informują się nawzajem;

   2) w razie konieczności realizują współpracę w zakresie badania operacyjnego, monitoringu i prognozowania rozwoju takiej sytuacji;

   3) udzielają sobie nawzajem odpowiedniej pomocy w zapobieganiu lub likwidacji skutków sytuacji nadzwyczajnej zgodnie z ustaleniami.

Artykuł 9
Wymiana informacji

Strony w trybie, zakresie i terminie określonym przez Polsko-Białoruską Komisję do spraw Współpracy na Wodach Transgranicznych przekazują sobie:

1) dane hydrometeorologiczne i prognozowane dane obserwacji hydrologicznych i hydrogeologicznych, a także informacje o szybkim wzroście poziomu wody i niekorzystnych zjawiskach lodowych;

2) informacje o uszkodzeniu urządzeń wodnych, mającym wpływ na wody graniczne;

3) informacje o działaniach, które wpływają na jakość i ilość wód transgranicznych, z wyjątkiem informacji stanowiących tajemnicę państwową;

4) dane o rezultatach monitoringu wód granicznych;

5) informacje i materiały, niezbędne dla opracowania projektów i przeprowadzenia badań na wodach transgranicznych.

Artykuł 10
Utrzymanie granicy państwowej

1. Strony utrzymują wody graniczne, łącznie z urządzeniami wodnymi, uwzględniając zachowanie przebiegu granicy państwowej oraz położenie znaków granicznych.

2. Realizacja projektów i prac w dziedzinie zarządzania zasobami wodnymi na wodach granicznych dokonuje się zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi, zawartymi przez Strony.

Artykuł 11
Przekraczanie granicy państwowej

Przekraczanie granicy państwowej przez osoby w celu wypełnienia postanowień niniejszego Porozumienia odbywa się na zasadach określonych w odrębnej umowie międzynarodowej, regulującej stosunki prawne na polsko - białoruskiej granicy państwowej.

Artykuł 12
Postanowienia podatkowe i celne

Przywóz pojazdów, materiałów budowlanych, środków produkcji, w tym narzędzi, sprzętu, urządzeń, maszyn, części zamiennych i innych towarów, z terytorium Państwa jednej Strony na terytorium Państwa drugiej Strony w celu wykonania prac na podstawie niniejszego Porozumienia, jest przeprowadzany zgodnie z prawem Państwa Strony, do której są one przywożone.

Artykuł 13
Polsko-Białoruska Komisja do spraw Współpracy na Wodach Transgranicznych

1. W celu realizacji postanowień Porozumienia, Strony powołują Polsko-Białoruską Komisję do spraw Współpracy na Wodach Transgranicznych, zwaną dalej „Komisją".

2. Komisja pracuje pod kierownictwem dwóch Współprzewodniczących, mianowanych przez Strony i posiadających jednakowe prawa. Skład Komisji określają Współprzewodniczący, zgodnie z zasadą równego przedstawicielstwa Stron.

3. Tryb pracy Komisji reguluje jej Statut stanowiący załącznik do niniejszego Porozumienia i będący jego integralną częścią.

Artykuł 14
Rozstrzyganie sporów

1. Spory związane z interpretacją lub stosowaniem niniejszego Porozumienia rozstrzyga Komisja.

2. Jeśli Komisja nie osiągnie kompromisu, kwestie sporne będą rozstrzygane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 15
Wprowadzanie zmian i uzupełnień

Za obopólną zgodą Strony mogą wnosić zmiany i uzupełnienia do niniejszego Porozumienia w drodze zawarcia odrębnego protokołu, stanowiącego integralną część niniejszego Porozumienia. Protokół taki wejdzie w życie w sposób przewidziany w artykule 17 ustęp 1 niniejszego Porozumienia.

Artykuł 16
Organy właściwe

1. Strony niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego Porozumienia, wymieniają się w drodze dyplomatycznej informacją o organach właściwych Stron odpowiedzialnych za jego realizację.

2. W przypadku zmiany organów właściwych jednej ze Stron, do drugiej Strony niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dokonania zmian, kierowane jest w drodze dyplomatycznej powiadomienie o tych zmianach.

Artykuł 17
Postanowienia końcowe

1. Strony informują się wzajemnie w formie pisemnej w drodze dyplomatycznej o zakończeniu wewnątrzpaństwowych procedur niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Porozumienia. Niniejsze Porozumienie wejdzie w życie z dniem otrzymania ostatniej noty stwierdzającej wykonanie przez każdą ze Stron niezbędnych procedur wewnątrzpaństwowych.

2. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejsze Porozumienie wysyłając pisemne powiadomienie w drodze dyplomatycznej drugiej Stronie, nie później niż sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego. W takim przypadku niniejsze Porozumienie wygasa w dniu 31 grudnia danego roku kalendarzowego.

3. W przypadku utraty mocy niniejszego Porozumienia rozpoczęte wcześniej projekty, przedsięwzięcia i wynikające z nich zobowiązania są realizowane do ich zakończenia zgodnie z ich warunkami, chyba że Strony postanowią inaczej.

Sporządzono w Białowieży, dnia 7 lutego 2020 roku w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu Republiki Białorusi

Załącznik
do Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych

STATUT

Polsko-Białoruskiej Komisji do spraw Współpracy na Wodach Transgranicznych

Artykuł 1
Zakres i tryb działania Komisji

1. W zakres obowiązków Komisji wchodzi wypełnienie zadań zgodnie ze Statutem, w szczególności:
   1) opracowywanie propozycji rozwiązania problemów hydrologicznych i hydrogeologicznych na wodach granicznych;
   2) ocena jakości wód granicznych i realizacja projektów, związanych z ochroną tych wód przed zanieczyszczeniem;
   3) opracowywanie wykazu wskaźników, substancji zanieczyszczających i kryteriów oceny w celu klasyfikacji jakości wód;
   4) opracowywanie kryteriów oceny zanieczyszczeń nadzwyczajnych, zasad współpracy i systemów zarządzania w celu zapobiegania sytuacjom nadzwyczajnym i ich likwidacji;
   5) opracowywanie kryteriów przeciwdziałania klęskom żywiołowym, w tym zasad współpracy w celu osiągnięcia wspólnej ochrony przed sytuacjami nadzwyczajnymi;
   6) ocena planowanych projektów gospodarki wodnej, w tym wspólne oceny skutków ekologicznych na wodach granicznych;
   7) rozpatrywanie problemów związanych z budową, rekonstrukcją i eksploatacją obiektów, które mają wpływ na wody graniczne, a także wydobywaniem bogactw naturalnych i innych materiałów z koryt i obszarów zalewowych wód granicznych;
   8) rozpatrywanie problemów, związanych z użytkowaniem wód transgranicznych;
   9) wspieranie rozwoju programów i projektów ochrony i użytkowania wód granicznych, modernizacja i budowa obiektów na tych wodach i otrzymywanie niezbędnego finansowania;
   10) rozstrzyganie sporów dotyczących interpretacji i stosowania Porozumienia;
   11) współpraca z innymi komisjami, instytucjami i organizacjami regionalnymi w dziedzinie ochrony i racjonalnego użytkowania wód granicznych;

12) wymiana informacji i realizacja działań związanych z zachowaniem i odbudową biologicznych zasobów ekosystemów wodnych oraz ekosystemów zależnych od wody.

2. Komisja rozstrzyga sprawy na zasadzie konsensusu. Artykuł 14 ustęp 2 Porozumienia stosuje się odpowiednio.

Artykuł 2
Skład Komisji

1. Każda ze Stron mianuje jednego Współprzewodniczącego.

2. Każdy Współprzewodniczący wyznacza członków Komisji na zasadzie parytetu.

3. Komisja może zapraszać ekspertów na swoje posiedzenia.

4. Komisja może tworzyć grupy robocze, zadania i statut ich pracy określa Komisja.

5. Strony w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego Porozumienia powiadamiają się w drodze dyplomatycznej o mianowaniu Współprzewodniczącego Komisji.

6. W przypadku zmiany Współprzewodniczącego Komisji, Strony powiadamiają się o tym w drodze dyplomatycznej w ciągu miesiąca od dnia mianowania.

Artykuł 3
Posiedzenia Komisji

1. W celu realizacji postanowień Porozumienia Współprzewodniczący Komisji zwołują posiedzenia Komisji. Posiedzenie Komisji odbywa się w miarę konieczności, ale nie rzadziej niż raz w roku. Posiedzenie nadzwyczajne przeprowadzane jest na wniosek jednego ze Współprzewodniczących Komisji, nie później niż dwa miesiące od daty powiadomienia o konieczności jego zwołania.

2. Posiedzenia Komisji, o ile nie zostanie uzgodniony inny tryb, odbywają się na zmianę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Białorusi.

3. Posiedzenie Komisji organizuje i przewodniczy mu Współprzewodniczący Komisji Strony tego Państwa, na którego terytorium odbywa się posiedzenie.

4. Nadzwyczajne posiedzenie Komisji odbywa się w umówionym czasie i na terytorium Państwa tej Strony, Współprzewodniczący Komisji której je zwołał, o ile nie uzgodniono inaczej.

5. W razie konieczności obaj Współprzewodniczący Komisji mogą spotkać się między posiedzeniami Komisji w celu omówienia aktualnych kwestii. O rezultatach tych spotkań informują Komisję na jej kolejnym posiedzeniu.

6. Porządek dzienny, skład uczestników posiedzenia Komisji, włączając ekspertów, obaj Współprzewodniczący uzgadniają przed rozpoczęciem posiedzenia. Porządek posiedzenia Komisji może być uzupełniony lub zmieniony na początku spotkania.

7. Językami roboczymi Komisji są polski i białoruski albo rosyjski.

8. Przebieg i rezultaty posiedzenia Komisji są zapisywane w protokole, sporządzanym w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i białoruskim albo rosyjskim. Protokoły podpisują Współprzewodniczący Komisji.

Artykuł 4
Wydatki na działalność Komisji

1. Każda Strona ponosi wydatki związane z uczestnictwem swoich członków i ekspertów w posiedzeniach Komisji, spotkań Współprzewodniczących Komisji, ekspertów i grup roboczych.

2. Wydatki związane z organizacją i przeprowadzeniem posiedzenia Komisji i grup roboczych ponosi Strona je organizująca.

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 18.02.2020 r.

Piotr Dolata
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

СОГЛАШЕНИЕ
между Правительством Республики Польша
и Правительством Республики Беларусь
о сотрудничестве в области охраны и рационального использования трансграничных вод

Правительство Республики Польша и Правительство Республики Беларусь, именуемые в дальнейшем Сторонами, в целях охраны и рационального использования трансграничных вод, улучшения их качества, сохранения и, если необходимо, восстановления экосистем,

учитывая, что указанная цель может быть достигнута только на основе тесного сотрудничества и скоординированных действий в бассейнах трансграничных вод,

осознавая необходимость национальных и международных мер по предотвращению и ограничению сброса загрязняющих веществ в поверхностные и подземные воды,

руководствуясь положениями Конвенции по охране и использованию трансграничных водотоков и международных озер от 17 марта 1992 года, Конвенции о трансграничном воздействии промышленных аварий от 17 марта 1992 года, а также поправок к этим Конвенциям, которые приняты Сторонами, и Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Республики Беларусь об основных принципах трансграничного сотрудничества от 24 апреля 1992 года, а также Соглашения между Правительством Республики Польша и Правительством Республики Беларусь о сотрудничестве в области охраны окружающей среды от 12 сентября 2009 года;

согласились о нижеследующем:

Статья 1
Определения

Для целей настоящего Соглашения применяются следующие термины и их определения:

трансграничные воды - любые поверхностные или подземные воды, которые пересекают государственную границу между двумя государствами Сторон или расположены на такой границе, а также которые находятся в пределах речных бассейнов таких вод;

пограничные воды - трансграничные поверхностные воды, по которым проходит государственная граница, а также трансграничные поверхностные воды в тех местах, в которых государственная граница их пересекает;

аварийное загрязнение вод - внезапное непреднамеренное загрязнение поверхностных и подземных вод, вызванное промышленной аварией, иной чрезвычайной ситуацией техногенного и антропогенного характера;

чрезвычайная ситуация - обстановка, сложившаяся в результате аварийного загрязнения вод, засухи, наводнения, стихийного или иного бедствия, которые повлекли или могут повлечь человеческие жертвы, принести вред здоровью людей или окружающей среде, привести к значительным материальным потерям и нарушению условий жизнедеятельности людей.

Статья 2
Сфера сотрудничества

1. Стороны осуществляют сотрудничество в сфере охраны и использования трансграничных вод по следующим направлениям:

1) проведение гидрологических и гидрогеологических наблюдений и исследований, оценка их результатов, а также обмен данными в этой области;
2) проведение согласованного мониторинга вод в целях определения их качества и количества;
3) составление водохозяйственных балансов с учетом качества и количества водных ресурсов, а также согласование общей оценки и классификация качества и количества вод;
4) охрана вод от загрязнения и чрезмерного их потребления, идентификация загрязнений и воздействий, влияющих на качество вод;
5) защита от наводнений и негативного воздействия ледовых явлений;
6) противодействие явлению засухи;
7) предупреждение и ликвидация аварийного загрязнение вод;
8) добыча полезных ископаемых других природных ресурсов из русел пограничных вод;
9) использование водохозяйственных систем, расположенных на пограничных водах;
10) обеспечение условий навигации на пограничных водах;
11) поддержание естественного режима русел пограничных рек;
12) охрана и использование водных экосистем, биологических ресурсов, зависящих от воды, особенно для особо охраняемых природных территорий;
13) разработка и реализация совместных программ и проектов по сохранению и рациональному использованию трансграничных вод;
14) проведение других совместных мероприятий.

2. Стороны поощряют региональное сотрудничество в целях реализации положений настоящего Соглашения.

Статья 3
Права и обязанности

1. Стороны прилагают усилия для улучшения и сохранения качества трансграничных вод на ими же определенном высоком уровне.
2. Стороны имеют право на справедливое и рациональное использование трансграничных вод на основе согласованных между ними условий.
3. Стороны сотрудничают в разработке планов управления трансграничными водами, в том числе планов управления международными речными бассейнами, планов управления рисками наводнения и планов противодействия последствиям засухи, а также иных планов, разрабатываемых в соответствии с законодательством Сторон.
4. Стороны обязуются:

1) вести управление водными ресурсами в своих странах таким образом, чтобы не ухудшить управление водными ресурсами на территории государства другой Стороны;
2) вести обмен информацией и диалог о возможном воздействии планируемых или текущих проектов в области управления водными ресурсами и водосбережения на трансграничных водах;
3) проводить оценку состояния биологических ресурсов водных экосистем и экосистем, зависящих от вод, и согласовывать условия их сохранения и устойчивого использования, уделяя особое внимание природоохранным территориям.

Статья 4
Использование трансграничных вод

1. На основе согласованных процедур, компетентные органы Сторон проводят на трансграничных водах наблюдения, гидрологический и гидрогеологический анализ, и, в случае необходимости, составляют водохозяйственные балансы.
2. Добыча полезных ископаемых и других природных ресурсов из пограничных вод осуществляется на условиях и в порядке, согласованных для каждого конкретного случая.
3. Для отдельных проектов, связанных со сплавом леса, водным туризмом, ведением водного хозяйства, а также осуществлением судоходства на пограничных водах, Стороны могут заключать отдельные международные договоры.
4. Реализация проектов и мероприятий по водопользованию и содержанию пограничных вод в целях судоходства регулируется отдельными международными договорами.

Статья 5
Охрана трансграничных вод от загрязнений

1. Стороны обязуются проводить мероприятия, направленные на снижение загрязнения вод и поддержание согласованного качества этих вод, в том числе в целях реализации положений, вытекающих из планов управления международными речными бассейнами.
2. Компетентные органы Сторон осуществляют мониторинг качества трансграничных вод, а его результаты оценивают на основе согласованных критериев.
3. Стороны сотрудничают в целях предотвращения и устранения источников, причин и последствий загрязнения трансграничных вод и взаимной помощи на договорной основе.
4. Компетентные органы Сторон должны неотлагательно информировать друг друга о случаях аварийного загрязнения трансграничных вод или рисках его возникновения, принимать меры по устранению источников и причин, а также ликвидации последствий такого загрязнения.

Статья 6
Оценка воздействия на окружающую среду

При планировании проектов или мероприятий, связанных с трансграничными водами или в связи с ними, которые могут вызвать значительное вредное воздействие на окружающую среду государства другой стороны, Стороны применяют положения Конвенции об оценке воздействия на окружающую среду в трансграничном контексте от 25 февраля 1991 года, а также поправки к данной Конвенции, обязательства по которым приняты или будут приняты обеими Сторонами.

Статья 7
Финансирование и реализация проектов и работ

1. Финансирование проектов и мероприятий, предусмотренных настоящим Соглашением, будет осуществляться согласно действующему законодательству Сторон.
2. Проекты в области управления водными ресурсами и их охраны, представляющие интерес для обеих сторон, могут осуществляться на основании отдельного договора.
3. Стороны сотрудничают в целях привлечения средств от международных финансовых организаций, стран-доноров и других источников для реализации проектов и мероприятий в области управления водными ресурсами и водосбережения.

Статья 8
Чрезвычайные ситуации

1. Стороны разрабатывают и согласовывают планы мероприятий в случае возникновения чрезвычайных ситуаций, создают скоординированные или совместные системы связи и оповещения на основе применения совместимых технических средств.
2. При возникновении чрезвычайной ситуации, которая может стать причиной трансграничного воздействия, компетентные органы Сторон:

1) незамедлительно информируют друг друга;

2) в случае необходимости осуществляют сотрудничество по оперативному изучению, мониторингу и прогнозированию развития такой ситуации;

3) оказывают друг другу соответствующую помощь в предотвращении или ликвидации последствий чрезвычайной ситуации в соответствии с договоренностью.

Статья 9
Обмен информацией

Стороны в порядке, объеме и сроки, определенные Польско-Белорусской Комиссией по сотрудничеству на трансграничных водах, передают друг другу:

1) гидрометеорологические данные и прогнозные данные гидрологических и гидрогеологических наблюдений, а также информацию о резком подъеме уровней воды и неблагоприятных ледовых явлениях;

2) информацию о повреждении гидротехнических сооружений и устройств, оказывающем влияние на пограничные воды;

3) информацию о действиях, которые влияют на количество и качество трансграничных вод, за исключением информации, которая составляет государственные секреты;

4) данные о результатах мониторинга пограничных вод;

5) информацию и материалы, необходимые для разработки проектов и проведения исследований на трансграничных водах.

Статья 10
Содержание государственной границы

1. Стороны проводят работы по содержанию пограничных вод, водохозяйственных систем, которые не должны влиять на прохождение государственной границы и местоположение пограничных знаков.
2. Реализация проектов и работ в области управления водными ресурсами на пограничных водах осуществляется в соответствии с международными договорами, заключенными между Сторонами.

Статья 11
Пересечение государственной границы

Пересечение государственной границы лицами, реализующими положения настоящего Соглашения, осуществляется в соответствии с правилами, установленными отдельным международным договором, регулирующим режим польской-белорусской государственной границы.

Статья 12
Налоговые и таможенные положения

Перемещение транспортных средств, строительных материалов, средств производства, в том числе инструментов, оборудования, аппаратов, машин, запасных частей и других товаров, с территории государства одной Стороны на территорию государства другой Стороны для выполнения работ в рамках настоящего Соглашения, осуществляется в соответствии с законодательством государства Стороны, в которую они ввозятся.

Статья 13
Польско-Белорусская Комиссия по сотрудничеству на трансграничных водах

1. В целях реализации положений настоящего Соглашения Стороны создают Польско-Белорусскую Комиссию по сотрудничеству на трансграничных водах, именуемую в дальнейшем Комиссия.
2. Комиссия работает под руководством двух сопредседателей, назначаемых Сторонами и имеющих одинаковые права. Состав Комиссии определяется сопредседателями в соответствии с принципом равного представительства Сторон.
3. Порядок работы Комиссии регулируется Положением о ней, являющимся приложением к настоящему Соглашению и его неотъемлемой частью.

Статья 14
Урегулирование разногласий

1. Разногласия, связанные с толкованием или применением настоящего Соглашения, разрешаются Комиссией.
2. Если компромисс не будет достигнут Комиссией, разногласия будут решаться по дипломатическим каналам.

Статья 15
Внесение изменений и дополнений

По взаимному согласию Сторон в настоящее Соглашение могут вноситься изменения и дополнения, являющиеся неотъемлемой частью настоящего Соглашения, которые оформляются отдельным протоколом, вступающим в силу в порядке, предусмотренном в пункте 1 статьи 17 настоящего Соглашения.

Статья 16
Компетентные органы

1. Стороны по дипломатическим каналам в течение двух месяцев с даты вступления в силу настоящего Соглашения обменяются информацией о компетентных органах Сторон, ответственных за его реализацию.
2. В случае изменения компетентных органов одной из Сторон, другая Сторона в течение трех месяцев направляет уведомление об этих изменениях по дипломатическим каналам.

Статья 17
Заключительные положения

1. Стороны в письменной форме по дипломатическим каналам уведомляют друг друга о завершении внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу настоящего Соглашения. День получения последней ноты будет считаться датой вступления в силу настоящего Соглашения.
2. Каждая из Сторон может прекратить действие настоящего Соглашения, направив по дипломатическим каналам письменное уведомление другой Стороне не позднее чем за шесть месяцев до окончания календарного года. В этом случае настоящее Соглашение прекращает свое действие 31 декабря такого календарного года.
3. В случае прекращения действия настоящего Соглашения, ранее начатые проекты, мероприятия и вытекающие из них обязательства осуществляются до их завершения в соответствии с их условиями, если Стороны не договариваются об ином.

Совершено в городе Беловежа, 7 февраля 2020 года в двух подлинных экземплярах на польском и русском языках, причем оба текста являются равно аутентичными.

За Правительство Республики Польша

За Правительство Республики Беларусь

Приложение
к Соглашению между Правительством Республики Польша и Правительством Республики Беларусь о сотрудничестве в области охраны и рационального использования трансграничных вод

Положение
о Польско-Белорусской Комиссии по сотрудничеству на трансграничных водах

Статья 1
Сфера деятельности и порядок работы Комиссии

1. В обязанности Комиссии входит выполнение задач в соответствии с Положением, в частности:

1) разработка предложений по решению гидрологических и гидрогеологических проблем на трансграничных водах;

2) оценка качества пограничных вод и реализация проектов, связанных с защитой этих вод от загрязнения;

3) разработка перечня показателей, загрязняющих веществ, критериев для оценки и классификации качества трансграничных вод;

4) разработка критериев оценки аварийных загрязнений, правил сотрудничества и систем управления для предотвращения и устранения чрезвычайных ситуаций;

5) разработка критериев противодействия стихийным бедствиям, в том числе принципов сотрудничества для достижения общей защиты от чрезвычайных ситуаций;

6) оценка планируемых проектов водного хозяйства, в том числе совместные оценки экологических последствий на пограничных водах;

7) рассмотрение вопросов, связанных со строительством, реконструкцией и эксплуатацией объектов, которые влияют на пограничные воды, а также добычей полезных ископаемых и других природных ресурсов из русел и пойм пограничных вод;

8) рассмотрение проблем, связанных с использованием трансграничных вод;

9) поддержка развития программ и проектов по охране и использованию трансграничных вод, модернизация и строительство объектов на этих водах и получение необходимого финансирования;

10) разрешение споров, касающихся толкования или применения Соглашения;

11) сотрудничество с другими комиссиями, учреждениями и региональными организациями в области охраны и рационального использования трансграничных вод;

12) обмен информацией и выполнение мер по сохранению и восстановлению биологических ресурсов водных экосистем и экосистем, зависящих от воды.

2. Комиссия разрешает вопросы на основе консенсуса. Пункт 2 статьи 14 Соглашения применяется соответственно.

Статья 2
Состав Комиссии

1. Каждая из Сторон назначает одного сопредседателя.
2. Сопредседатель назначает членов Комиссии на паритетной основе.
3. Комиссия может приглашать экспертов на свои заседания.
4. Комиссия может создавать рабочие группы, задачи и регламент их работы определяются Комиссией.
5. Стороны в течение трех месяцев со дня вступления в силу настоящего Соглашения уведомляют друг друга по дипломатическим каналам о назначении сопредседателя Комиссии.
6. В случае изменения сопредседателя Комиссии, Стороны уведомляют друг друга об этом в течение месяца со дня назначения по дипломатическим каналам.

Статья 3
Заседание Комиссии

1. В целях реализации положений Соглашения, сопредседатели Комиссии созывают заседания Комиссии. Заседание Комиссии проводится по мере необходимости, но не реже одного раза в год. Внеочередное заседание проводится по запросу одного из сопредседателей Комиссии, не позднее двух месяцев с даты уведомления о необходимости его созыва.
2. Заседания Комиссии, если не будет согласован иной порядок, проводятся поочередно на территории Республики Польша и Республики Беларусь.
3. Заседание Комиссии организовывает и возглавляет сопредседатель Комиссии Стороны, на территории государства которого проводится заседание.
4. Внеочередное заседание Комиссии проводится в оговоренное время и на территории государства той Стороны, сопредседатель Комиссии которой его запросил, если не согласовано иное.
5. При необходимости, оба сопредседателя Комиссии могут встретиться между заседаниями Комиссии, для того, чтобы обсудить актуальные вопросы. О результатах этих встреч должны информировать Комиссию на своем следующем заседании.
6. Повестку дня, состав участников заседания Комиссии, включая экспертов, оба сопредседателя Комиссии согласовывают до начала заседания. Повестка заседания Комиссии может быть дополнена или изменена в начале встречи.
7. Рабочими языками Комиссии являются польский и белорусский (русский).

8. Результаты заседания Комиссии должны быть записаны в протоколе, составляемом в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках. Протоколы, подписывают сопредседатели Комиссии.

Статья 4
Расходы на деятельность Комиссии

1. Каждая Сторона несет расходы по участию своих членов и экспертов в заседаниях Комиссии, рабочих групп, встречах сопредседателей Комиссии и экспертов.
2. Расходы по организации и проведению заседания Комиссии и рабочих групп несет принимающая Сторона.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH * 18 *

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH * 18 *

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 18.02.2020 r.

Piotr Dolata
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

Warszawa, 25 maja 2020 r.

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. KPDPUE.920.57.2020.MM(9)
dot.: RM-10-37-20 z 24.04.2020 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 r.*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Jacek Czaputowicz
Minister Spraw Zagranicznych